

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๑

เวทีกกรรมฐาน

พระไปไหนกับโยมแห่กันไปดูไม่ได้นะ กรรมฐานแห่กับญาติกับโยมนี่ดูไม่ได้ ไม่มีในหลักธรรมวินัย ไปไหนแห่กันไป หรือมาองค์เดียว หรือแห่กันมา ไปไหนเหมือนว่ามีศักดิ์านุภาพ มีบุญวาสนามาก ไปไหนแห่กับโยมไป ไปเฝ้าพะยะ ๑ ดูไม่ได้นะ กรรมฐานแห่แบบนี้ใช้ไม่ได้ ไม่ใช่ทางของพระพุทธเจ้า ไปที่ไหนเสียบ ๑ พระพุทธเจ้าเสด็จออกทรงผนวชบอกใคร พระสาวกทั้งหลายออกไปบอกใคร เข้าอยู่ในป่าในเขา ๑ บรรลุธรรมปั้งปั้ง ๑ เหล่านี้ไปไหนแห่กันไป ๑ มีแต่ปลาเฝ้าทะเลแห่อย่างนั้น ดูไม่ได้

พูดจริง ๑ เราพูดตามหลักธรรมหลักวินัย เราไม่ได้พูดสะทกสะท้านกับเหตุผลกลไกอันใดที่นอกจากเหตุผลของธรรม เหตุผลกิเลสมันอ้างได้ทุกอย่างนั้นแหละ เหตุผลของธรรมนี้ต้องตรงเป้ง ๑ เลย เคยเห็นนี้พระกรรมฐานไปไหนแห่ไป ๑ แล้วไปเฝ้าพะยะ ๑ กรรมฐานแห่มีอย่างเหวอ กรรมฐานพระพุทธเจ้าพระสาวกท่านเป็นยังงี้ นั้นละแบบฉบับ สรรณิ คัจฉามิ ของพวกเราท่านเป็นอย่างนั้น อันนี้เห็นแต่เฝ้าพะยะ ๑ เอามาเป็น สรรณิ คัจฉามิ ได้ยังงี้ เอาไม่ได้

ทำอะไรต้องมีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์ พระยังเป็นแบบฉบับอันสำคัญมากที่สุดด้วยนะ เป็นแบบฉบับของประชาชนญาติโยม นำเขาแบบไหนถึงจะถูกต้องดีงามกับหลักธรรมหลักวินัย นำแบบเฝ้าพะยั้นเหวอ นั้น ดูไม่ได้แบบนี้ะ ไปไหนแห่ไป ๑ เราไม่ค่อยลงมาต้อนรับนะ ถ้าเห็นพระแห่มาอย่างนั้นไม่ลงมา มาเต็มศาลาเราก็ไม่ลงมา เราไม่ส่งเสริมอย่างนั้น ลงมาอย่างนั้นเหมือนกับมาส่งเสริมกัน คราวหลังก็เอามากกว่าเฝ้า เฝ้าพะยะ ๑

พระพุทธเจ้าเสด็จออกทรงผนวชบอกใคร เห็นไหมในตำรา เป็นพระเจ้าแผ่นดินเสด็จออกทรงผนวช ขโมยออกเลย นี่เป็นแบบฉบับอันดับหนึ่ง อันดับสอง พระสงฆ์สาวกออกมาจากพระราชามหากษัตริย์ พ่อค้า ประชาชน ที่ออกมาแล้วออกไปเสียบ ๑ เข้าอยู่ในป่าในเขา ๑ บรรลุธรรมปั้งปั้ง ๑ ออกมา เป็น สรรณิ คัจฉามิ ของพวกเราท่านดำเนินอย่างนั้นนี่นะ ท่านไม่ได้ดำเนินแบบขายก่อนซื้อ แบบสุกก่อนห้าม แบบเฝ้าพะยะ ๑

เห็นเขานับถือว่าอาจารย์นั้นดี อาจารย์นี้ดี โอ้ย เป็นบ้ากันไปเลย นี่เรียกว่าบ้า บ้าลมปาก เขายกยอยังงี้ก็เป็นบ้าไปตามเขา ไม่ได้ดูเหตุดูผลดูหลักธรรมหลักวินัย ซึ่งสมควรเป็นสรณะของโลกได้เลย แล้วจะเป็นสรณะของเจ้าของได้ยังงี้ เมื่อเจ้าของก็ไม่ได้ปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัย

พูดเท่านั้นละ มาแล้วขึ้นเวทีเลย ที่นี้มีอะไรพูดกันได้เลย นี่ละเวทีกรรมฐาน เวทีของธรรม ภาษาของธรรมเป็นอย่างนี้ ภาษาของกิเลสละอ้อมแอ้ม ๆ กลัวจะผิดอกผิดใจซึ่งกันละกัน นั่นภาษาสกปรก ภาษาของกิเลส ภาษาของธรรมนี้จะลงไปเลย ตรงไหนสกปรกชะล้างลงไป ๆ นั่นแหละคือภาษาของธรรม พระพุทธเจ้าบริสุทธิ์ ธรรมบริสุทธิ์ ออกมาจากใจที่บริสุทธิ์ แสดงออกไปบริสุทธิ์ เหมือนกับน้ำที่สะอาดชะล้างสิ่งสกปรกนั่นเอง

กิเลสมันสกปรกมาก เพราะฉะนั้นกิริยาที่แสดงออกจากกิเลสจึงสกปรกมาก ไม่ว่าจะว่าเขาว่าเราต่างคนต่างสกปรก มาประจบประแจงซึ่งกันและกัน ประดับร้านสวยงามอย่างนั้นอย่างนี้ หัวใจเป็นไฟดูไม่ได้เลย นี่เป็นยกที่สองแล้ว ยกที่สามก็ไม่แน่นอนถ้ามีเหตุการณ์อีกขึ้นอีกได้นะ นักมวยเขายังขึ้นยกหนึ่ง ยกสอง ยกสาม

วันนี้ก็ไปธุระเพิ่งกลับมา รีบไป ไปพักอยู่ ๓-๔ นาทีแล้วกลับมาเลย บิ่งเลย เราทำประโยชน์ให้โลกไม่มีเวลาขยับขยับนะ ไม่ขยับขยับ วันหนึ่ง ๆ ไป ๆ ทั้งใช้ให้เขาช่วย ทั้งเราช่วย จวนตายเท่าไรยิ่งสงสารโลกมาก เพราะฉะนั้นการดูว่ากล่าวนี้ ไม่ใช่ดูว่ากล่าวด้วยอำนาจของกิเลสนะ ดูว่ากล่าวด้วยอำนาจแห่งธรรม ด้วยอำนาจแห่งความเมตตาต่างหาก แต่กิริยาออกมาจากธาตุขันธ์ซึ่งเป็นเครื่องมือของกิเลสอย่างเดียวกัน กิริยาจึงคล้ายคลึงกัน แต่กิเลสกับธรรมต่างกัน

ที่แสดงออกมานี้เป็นเรื่องของธรรมล้วน ๆ แล้วไม่มีความโกรธความแค้นกับผู้ใดแหละ แต่เหตุผลขัดกับธรรมตรงไหน จะกันตรงนั้น ๆ ล้างกันตรงนั้น มันสกปรกตรงนั้นใส่ตรงนั้นให้สะอาด ความหมายว่าอย่างนั้น นี่เป็นยกที่สามย่อย ๆ

ทางโรงพยาบาลละเป็นที่หนึ่งไปช่วยเต็มกำลังความสามารถ ปีนี้ยังเป็นปีที่หนักเป็นกรณีพิเศษอีก คือโรงพยาบาลต่าง ๆ วังมาขอเงินไปใช้หนี้ ว้างงบประมาณไม่มี ปีนี้งบประมาณไม่มี ทางรัฐบาลสั่งมาให้ชื่อของในวงเงินเท่านั้น ๆ แล้วจะส่งเงินมา ที่นี้รัฐบาลไม่ได้ส่งมาให้ เลยติดหนี้เขา วังเข้ามาหาวัด ๆ เราช่วยแทบเป็นแทบตาย ช่วยเป็นล้าน ๆ แต่ละโรง ๆ ติดหนี้เขา แล้วจะทำยังไง มีเท่าไรก็ทุ่มกันลง ๆ บางที่ถึงกับบอกว่าจ่ายไม่หมดนะ ให้จ่ายเป็นงวด ๆ งวดที่สองที่สามมีมาแล้วค่อยจ่ายอีก เราว่าอย่างนั้น คือมันไม่ไหว มันมากจริง ๆ ปีนี้เป็นอย่างนั้น

ทุกปีมีแต่มาขอเครื่องมือ เราก็ช่วยเครื่องมืออะไรต่ออะไร ปีนี้ก็กลับมาขอใช้หนี้แล้ว มันเป็นอย่างนี้รัฐบาลเราจะไม่จบแล้วหรือ ปกครองบ้านเมืองกันยังไงถึงจะปล่อยให้บ้านเมืองจม แม้แต่โรงพยาบาลซึ่งเป็นหัวใจของชาติจริง ๆ ก็ยังจะล้มไปนี่ จะทำยังไงกัน เราว่าอย่างนั้น เราก็ออกลายบังชี แต่เสียยังมีลาย คนทำไม่ไม่มีลาย แต่มเอาก็ได้

วิตกวิจารณ์ ถึงกับปรารถน เขาออกหนังสือพิมพ์ที่ว่า เราจะบิณฑบาตเงินประชาชนราษฎรลูกศิษย์ลูกหาเรานี้มาช่วยชาติ เราปรารถน พอดีหนังสือพิมพ์เขามาเขาจดเขาก็ออกเลย เขาออกทางหนังสือพิมพ์ล้นไปหมดแหละ ออกก็ออกเถอะ เพราะเป็นคำปรารถนอย่างนั้นจริง ๆ ออกจากหัวใจที่มีความเมตตาเป็นห่วงใยต่อประเทศชาติบ้านเมืองเราจริง ๆ เราทำเต็มกำลังความสามารถของเรามันไม่ไหว เมื่อเป็นเช่นนี้ใครจะช่วยได้ก็ต้องปรารถนกัน ว่างั้น ก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ

โถ สงสารจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดาณะ พอตื่นขึ้นมาจิตใจมันจะครบแล้ว อำนาจแห่งความสงสารครบแล้ว ๆ แทนที่จะมาสงสารตัวเองนี่ไม่นะ จะไปเมื่อไรทางนี้พอแล้วพร้อมแล้วว่างั้นเลย คำว่าพอแล้วพร้อมแล้วเป็นยังไง เราพอทุกอย่างแล้ว เราบำเพ็ญมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งถึงปานนี้ได้ ๖๕ ปี มีแต่ทำความดีล้วน ๆ ความชั่วปัด ๆ อย่างเด็ดขาด อย่างที่พูดนี้แหละเรียกว่าเด็ดขาด ฆ่ากิเลสก็ฆ่าแบบนี้เอง อย่างเด็ดขาด ๆ กิเลสมาต่อแย้มไม่ได้ ใส่เปรี้ยว ๆ เลย ฆ่ากิเลสฆ่าอย่างนั้น แล้วทำมาจนกระทั่งปานนี้ จนกระทั่งถึงพอใจภูมิใจแล้ว

เราพอแล้วทุกอย่าง ในชาตินี้เราเกิดมาเราจะตายเพียงชาติเดียวนี้เท่านั้น ต่อไปนี้เราจะไม่มาตายซ้ำ ๆ ซาก ๆ ตายทับตายถมกันอีกต่อไป ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา เราทำให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย

พูดได้ ธรรมะของพระพุทธเจ้าเอามาแสดงไม่ได้มีเหรอ ของจริงเอาออกแสดงไม่ได้มีเหรอ ของปลอมมันตีตลาดเต็มบ้านเต็มเมือง ทำไม่ไม่เห็นมีความสยดสยองกันบ้าง แต่ธรรมะออกมาอย่างนี้ จะหาว่าหลงตานี้ไอ้อวดไปละนะ กิเลสมันต้านทานธรรมเร็วนะ รวดเร็วที่สุด มันไม่ยอมเชื่อ กิเลสต้องเป็นข้าศึกต่อธรรมเสมอไป ถ้าเป็นของจริงไม่ยอมรบ ถ้าเป็นของปลอมคว้าวันยังคำคินยังรุ่ง ตายก็ตาย ถึงไหนถึงกันถ้าเป็นเรื่องของกิเลส ถ้าเป็นเรื่องของธรรมไม่ยอมรบ อย่างนี้ละกิเลสกับธรรมเป็นข้าศึกกัน ให้พิจารณาเอาท่านทั้งหลาย

นี่เราก็พูดตามหลักความจริง เราได้ปฏิบัติมาอย่างไร โง่ขนาดไหนก็ได้โง่พอแล้ว สู้กิเลสไม่ได้ น้ำตาร่วงเราก็เคยแล้ว ได้พูดให้หมู่เพื่อนฟัง สู้กิเลสไม่ได้ พัดกันที่ไร ๆ สู้กิเลสไม่ได้ เราสู้เสียด้วยกำปั้น เสียมันลวดลายขนาดไหน ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นอาวุธหมด เรามีแต่กำปั้นสู้เสียได้เหรอ เสียคือกิเลส สู้มันไม่ได้ น้ำตาร่วง

ที่นี้พอได้ทีแล้วก็ขัดกันเลย เอาเลย ต้องขออภัย กันแตกเลอะหมด นั่งภาวนา หามรุ่งหามค่ำ บางคืนตลอดรุ่ง ๆ จนครูบาอาจารย์หลวงปู่มั่นได้กระตักเอาไว้ นี่กิเลสมันไม่อยู่กับกายนะ มันอยู่กับใจนะ ม้าตัวไหนที่คึกคะนองมาก มันผาดมันโผนโจนทะยานมาก เขาฝึกอย่างเต็มที่ ไม่ควรให้กินน้ำไม่ให้กิน ไม่ให้กินหญ้าไม่ให้กินน้ำ ฝึก

ทรมาณกันอย่างเต็มที่ จนกระทั่งหายพยศ ลดพยศลงไป เขาก็อ่อนลงไปในการฝึกฝน ทรมาณ นี่ก็ดูมำชิ เขาฝึกมำชิ ท่านว่าอย่างนั้นนะ

เราฝึกเราก็ต้องดูวิธีเขาฝึกมำชิ เวลาจิตใจของเราเป็นยังไง มันผาดโผนโจนทะยานใหม่พอที่จะพัดกันจนกระทั่งกันแตก เตี้ยหัวแตกนะ กิเลสไม่อยู่กับกายนะ มันอยู่กับใจนะ ชัดใจให้ได้นะ เราไม่ลืมท่านดู นี่ละทำมาขนาดนี้ ขออภัยนี้ละภาษาธรรมพูดอย่างตรงไปตรงมา กันแตกเลอะหมดเลย นุ่งสบงไม่ได้ นุ่งผ้าอาบน้ำ

เพราะอะไร ที่แรกมันออกร้อนหมดทั้งกัน เพราะนั่งตลอดรุ่ง ต้องขออภัย ไม่มีคำว่าชี้ว่าเขี้ยวว่ากันเถอะ เอ้า ปวดออกเลย ตั้งแต่เป็นเด็กอยู่กับแม่ ชี้ใส่ตักแม่มาไม่รู้กี่ครั้งก็ทนแล้ว โตขนาดนี้แล้วชี้ใส่จีวรเจ้าของ ชักไม่ได้ เอาไปฆ่าเสียอย่าให้หนักศาสนาเลย เอา ไม่ต้องมีข้อแม้ เอ้า ปวดหนักออกเลย ปวดเบาออกเลย ยังไงก็ถอยไม่ได้ ถ้าไม่สว่างเป็นวันใหม่แล้วเราจะถอยไม่ได้ ชัดกันเลย ๆ

หลายคืนต่อหลายคืนกันก็พอ จากกันพองกันแตกเลอะหมดเลย เอาขนาดนั้น พอถึงเวลาขึ้นเวทีแล้วไม่สนใจกับกันนะ พอถึงเวลาขึ้นเวที เอนะคำเดียวเท่านั้นชี้ขาดเลย ทะลุไปเลย เอาให้กิเลสหัวแตก เรากันแตกเอากิเลสหัวแตกก็พอ พัดกันชิ

จนกระทั่งมาบัดนี้จึงได้พูดด้วยความภาคภูมิใจของเจ้าของ ในความเพียรของเจ้าของที่ทำมานั้น เอาตายเข้าว่าเลย แล้วก็ได้ผลเป็นที่พึงพอใจ มาถึงขั้นที่ว่าพอแล้ว ที่นี้เราพอทุกอย่างแล้ว เราไม่หวังอะไรอีกแล้วในโลกนี้ เราทำวุ่น ๆ อยู่ที่นี่ทำเพื่อประโยชน์ให้โลกต่างหาก สงสารโลกเราทำเพื่อโลก เราไม่ได้ทำเพื่อเรา เราพอแล้ว เราพร้อมแล้วยังไม่สนิทเท่าไร ถ้าว่าพอแล้วนี้สนิท

เพราะฉะนั้นจึงพูดว่าพอแล้วให้เต็มหัวใจเราที่ได้ทำมา เราไม่หวังอะไรในโลกนี้ ตายแล้วเราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว นี่เป็นชาติสุดท้ายของเรา เราประจักษ์ในหัวใจเรา มาได้ ๔๙ ปีนี้แล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๓ นั้นละปีเวลาที่กิเลสกับเราพัวพัน พังปีนั้นละปี ๒๔๙๓ รักษาคำพูดชนิดนี้ไว้ได้ ๔๙ ปี ปีนี้มาเปิดแล้ว ที่ว่าตายแล้วจะไม่มาเกิดอีก ไม่เคยพูดนะ ปีนี้ออกพูดแล้ว เพราะมันจะตายแล้วนี่ ก็พูดให้ฟังเสียบ้าง

การเทศนาว่าการนี้เทศน์ให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย หมดไส้หมดพุงหมดตับหมดปอดแล้วให้โลกฟัง แต่เราไม่เคยพูดว่าเราได้อย่างนั้นเราได้เห็นอย่างนั้น ตายแล้วเราจะไม่กลับมาเกิดอีก ไม่เคยพูด แต่ปี ๔๐ นี้พูดแล้ว ออกแล้ว ออกก็มีแต่หนังละ เพราะเนื้ออะไรเขาเอาไปกินหมดแล้ว เราแจกหมดแล้วไม่มีอะไรเหลือ เหลือแต่หนัง เปิดออกมาก็มีแต่หนัง เราพอแล้วอย่างนี้ เราจึงไม่สะทกสะท้านกับสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้

ธรรมะพระพุทธเจ้าเหนือทุกอย่าง โลกุตระธรรม แปลว่า ธรรมเหนือโลก เหนือสมมุติ เหนือกิเลส เหนือตัณหาทุกอย่าง พ้นแล้วทุกอย่าง ถ้าใครครองธรรมประเภทนั้นเรียกว่า ผู้พ้นแล้ว ผู้เหนือโลกแล้ว พิจารณาเอา วันนี้เปิดให้ท่านทั้งหลายได้ฟังเสียแล้ว มีต้นเหตุก็คือว่าพระแท้กันมานี้ มีต้นเหตุอันนี้ ต้นเหตุอันนี้จะได้ฟังธรรมอย่างเด็ดเสียบ้างวันนี้นะ ว่าศาสนาของพระพุทธเจ้าเป็นศาสนาประเภทใดเราคิดดูซิ เวลานี้พวกชาวพุทธเราเห็นศาสนานี้เป็นตุ๊กตาเครื่องเล่นของเด็ก

(เสียงหมาเห่า) หมาตั้ง ๑๐ ตัว เรารักหมาเพราะฉะนั้นจึงเลี้ยงไว้ เขาเอามาปล่อยให้ก็เลี้ยงไว้ ๆ เรารักมันสงสารมัน หมาตั้ง ๑๐ กว่าตัว เราเลยยกฐานะขึ้น วัดนี้สมควรที่จะยกฐานะแล้วนะ จะยกฐานะว่ายังไง แต่ก่อนเป็นวัดป่าบ้านตาด บัดนี้ยกขึ้นเป็นวัดหมา เราว่างั้นเลย บอกว่าเป็นวัดหมา ก็หมาขี้ขี้เต็มวัด จะไม่เรียกว่าวัดหมาได้ยังไง มันน่าสงสารนะ

ไม่ทราบว่ามันขึ้นก็ยกแล้ว ตั้งแต่มาถึงที่แรกขึ้นเวทีแล้วก็ค่อยเลย เลยไม่ได้ยกครุณะ เราพูดถึงเรื่องศาสนา โลกเราเห็นศาสนาเป็นคัมภีร์ไบเบิลไปแล้วเวลานี้ ไม่เห็นศาสนาเป็นทองทั้งแท่ง กิเลสกลายเป็นทองทั้งแท่งขึ้นมาแล้วเวลานี้ ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสนี้ แหม จริงจังทุกอย่าง สนใจ ไม่ว่าชนิดไหนถ้าเป็นเรื่องของกิเลสนี้จริงทุกอย่าง ถ้าเป็นเรื่องของธรรมนี้แหละ ๆ แหละ ๆ ใช้ไม่ได้ เลอะเทอะไปหมดแล้วเวลานี้

ศาสนาจะมีแต่ชื่อในคัมภีร์ไบเบิล หมดแล้วเรื่องมรรคเรื่องผล สวรรค์นิพพาน หมดแล้ว บาปบุญอะไรหมดแล้ว กิเลสกลืนไปหมดแล้ว กิเลสจะหาแต่ความสุขรื่นเริงให้สัตว์โลกเป็นบ้าเท่านั้นละ ที่เป็นไฟอยู่ทุกวันนี้เป็นเพราะอะไร ไม่ใช่เพราะอำนาจของกิเลสจะเพราะอะไร ธรรมท่านไม่มีที่จะทำโลกให้เสียหาย มีแต่กิเลสทั้งนั้น

ตัวนี้เห่าดีมาก มาเขาด้อนรับ พอเห็นมานี้วิ่งไล่ ปีนขึ้นรถเรื่อย น่าสงสาร นี่ละจิตวิญญาณดวงหนึ่ง ๆ อยู่ในตัวของสัตว์ ของหมา ของคนของอะไร ๆ ก็ตาม จิตดวงนี้แหละพาให้เวียนว่ายตายเกิดไม่หยุดไม่ถอย คือจิตดวงนี้ไม่ตาย แต่มีเชื้อของวิภูวนให้พาเกิดแก่เจ็บตายอยู่ในตัวของใจนั้น ใจจึงต้องเวียนว่ายตายเกิดไม่หยุดไม่ถอย นี่ตายมากก็กลับก็กลับไม่นับนะ ถ้าแก่ไม่ตกด้วยอำนาจของธรรมแล้ว จะตายกันไป เกิดกันไป อยู่อย่างนี้ ทัບถมกันไปอยู่อย่างนี้เป็นกัปเป็นกัป

ถ้าแก่ตกก็แก่ด้วยธรรม แก่ด้วยบุญด้วยกุศล นอกจากนั้นไม่มีทางแก้ กิเลสไม่กลัว ถ้าธรรมแล้วกิเลสกลัว ตาข่ายของกิเลสนี้ขาดสะบั้นไปเลยถ้าเป็นธรรมแล้ว ถ้าเป็นบุญเป็นกุศลแล้ว ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสแล้วกิเลสชอบมากที่สุด ยิ่งสร้างตาข่ายหนาแน่นขึ้นเรื่อยให้กิเลสพันเอา ๆ เกิดมาจนตายไม่เคยทำบุญทำกุศลกับเขาก็มีเยอะคนเรา มันหนาหรือไม่หนามนุษย์เรา เกิดมาตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งถึงวันตาย ไม่เคยสนใจ

กับบุญกับกุศล ไม่เคยเชื่อบุญเชื่อบาปเลยนี้มีเยอะนะ เวลานี้ยังหนาแน่นขึ้น เอา มีอะไรก็ว่ากันไปที่นี่ เอาละพักแล้ว เต็มยกแล้ว ได้สี่ห้ายกแล้ว

ได้ทราบว่าง่วงพอป่วยเป็นอะไรไม่สบาย

ป่วยก็ป่วยแต่ร่างกาย ใจไม่ได้ป่วย ใจเราสบาย เราไม่มีอะไรจริง ๆ นะ เพราะฉะนั้นเราถึงดูคน คนที่มาอยู่กับเรา เป็นยังไงหลวงพ่อกับเรา เป็นยังไงเราว่า ดูคนจะตาย คนมาอยู่กับเรา โรคไม่ได้มาอยู่กับเรา มันเป็นอยู่ตามโรคของมัน เราอยู่ตามเรื่องของเราไม่ได้ยุ่งกัน แต่คนมาถามเรานี้ยุ่งตลอด โรคถามข่าวมันโรคยุ่ง โรคของเราจริง ๆ ไม่เห็นมีอะไร สบาย ตายเราก็จะตายแบบนี้ ตายแบบสอนโลกนั้นแหละ เราสอนอย่างเด็ด ตายเราก็ตายอย่างเด็ด เราไม่ได้ตายแบบอ่อนแอ เพราะฉะนั้นจึงกล้าสอนทุกอย่างละเอียด ความกล้ามีอยู่ในใจพูดออกเสียบ้าง ความกล้ามีอยู่ในใจ เปิดออกเสียทีหนึ่ง ความกล้ามีอยู่ในใจนี้ ไม่สะทกสะท้าน

ไปกรุงเทพฯคราวที่แล้วนี่ไปเกี่ยวกับหมาอีกเหมือนกัน ปกติเราก็ช่วยหมาอยู่แล้ว ที่ปากเกร็ด หมาตั้งสามสี่ร้อยตัว เขาออกทางหนังสือพิมพ์ เราเห็นในหนังสือพิมพ์ก็ตามไปดู ไปดู โอ้โฮ มีแต่หมาพิการ ยั้วเยี้ย ๆ ไปดูสภาพของมัน แล้วเป็นยังไง ถามสภาพความเป็นอยู่ของเจ้าของที่เลี้ยงหมา ถามทุกสิ่งทุกอย่างจนกระทั่งถึงค่าน้ำค่าไฟ ค่าบริการต่าง ๆ รอบด้าน เกี่ยวกับหมานี้เดือนหนึ่งหมดเท่าไร

เขาว่าถ้าธรรมดาแล้วก็เดือนละแสน แต่นี่มันไม่มีเงินแสนซึ่งจะเลี้ยงหมา บางวันเครียดเสียจนกระทั่งนอนไม่หลับ เป็นยังไงถึงเครียด โอ๊ย หมาก็ร้องพอหมา คนก็ทุกข์พอกัน หมาร้องหิวโหย ไม่มีอะไรจะให้กิน เจ้าของก็หมดไม่มีอะไรจะกิน เพียงเป็นครูเท่านั้น เมื่อเห็นหมาก็สงสาร เอามาเลี้ยง ๆ พอเห็นเราเลี้ยงหมาตัวหนึ่ง เขาก็เอามาทิ้งไว้ที่หน้าบ้าน ๆ แล้วก็เลี้ยงเรื่อย ๆ มาจนกระทั่งปานนี้แหละ

บางวันเครียดเสียจนนอนไม่หลับ หมาก็ร้องพอหมา คนก็ทุกข์พอกัน วังนั้น เราก็เลยถามถึงเรื่องราวต่าง ๆ เขาบอกว่าหมดเดือนละแสน เราเลยให้เดือนละหนึ่งแสนเลย ตั้งแต่บัดนั้นมาหลายปีแล้วนะให้เดือนละหนึ่งแสน ๆ ถ้าหากว่าขัดข้องอะไร จำเป็นอะไร ให้บอกอีกนะ รถเราก็จะให้ เขาบอกเขาไม่เอารถ เราให้มอเตอร์ไซค์คันหนึ่ง เขาบอกว่าอาศัยรถเพื่อนฝูงได้อยู่ไม่เป็นไร

ที่นี้ไปกรุงเทพฯคราวนี้อีก เขาก็เขียนจดหมายมาหาเรา เพราะจดหมายเราเปื้อนพอแล้วนะ มันจดหมายอะไร จดอยู่นี่นะ เอามาอ่านใจอ่อนทันที เขาพูดถึงเลี้ยงหมา ไม่มีเงิน ดิดหนี่ดิดลินเขาจะรุ่งพะรังเพราะความเลี้ยงหมานั้นเอง สงสารหมา ไม่รู้จะทำยังไงก็ไปกั๊ยมเพื่อนฝูงมา ซื้ออาหารให้หมากิน เจ้าของก็จนตรอกจนมุม เวลานี้ดิดหนี่ท่วมหิว หมาบางวันก็อิม บางวันก็หิวจะตาย ร้องครวญครางจะตาย แต่เจ้าของก็จะตาย

ไม่ทราบจะทำยังไง ถ้าท่านจะเมตตาได้ก็จะเป็นพระเดชพระคุณอย่างยิ่ง เขาเขียนจดหมายมา

พอเห็นเท่านั้นเราให้พระตามไปเล่นในวันหลัง เขาบอกบ้านเลขที่ไว้เรียบร้อยที่กรุงเทพ ตามไปดูก็ยั่วเย้า ๆ บอกถามเขาให้ชัดเจนนะ ทุกสิ่งทุกอย่างถามให้ชัดเจน พอถามเสร็จแล้วก็มา เจ้าของเขาก็ตามมา มาเราก็ถามกับเจ้าของเขาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเลย เขาบอกว่าติดหนี้อยู่ ๕ แสน สำหรับเลี้ยงหมาติดหนี้ ๕ แสน เลี้ยงหมานี้เดือนหนึ่งหมดประมาณเท่าไร หมดประมาณหมื่นห้าพันนั้น เดือนหนึ่งให้พอเหมาะพอดีประมาณหมื่นห้า เวลานี้ติดหนี้เขาเท่าไร ติดหนี้เขา ๕ แสน นี่ทั้งหมดนั้นหามาเลี้ยงหมานะ เราเห็นใจ

แล้วที่นี้ไม่ใช่ของตัวเอง เป็นที่ของพี่สาวเขา แต่ลูกเอาไปจำนองเลยไปติดหนี้ทางธนาคารอีก ตกลงเลยพะรุงพะรังพันกันไปหมดไม่รู้จะทำยังไง นอนไม่หลับกินไม่ได้แล้วเดี๋ยวนี้ เราก็เลยยกเมฆให้เลย เอา ห้าแสนบาทเราจะใช้ให้ เดี่ยวนี้ส่งไปแล้ว พอมาถึงปั๊บก็นั่งปั๊บเลย ห้าแสนกับสามหมื่น เดือนละหมื่นห้าพันนั้นเราให้เป็นเดือนละสามหมื่น ประจำทุกเดือนไปเลย ให้เป็นเดือนละสามหมื่น เรียกว่าทบครึ่ง เพื่อเอาไว้ครึ่งหนึ่ง แล้วห้าแสนบาทเราก็ให้พร้อมไปเลย ส่วนธนาคารนั้นให้ไปตกลงกับธนาคาร กูยืมเขามาเท่าไร ๆ เขาจะเอาเท่าไรให้บอกมา เราจะจัดการให้ และเอาที่คืน เดี่ยวนี้กำลังให้ติดต่อทางโน้น คอยฟังแต่เรื่องทางธนาคารเขาจะตกลงให้ยังไง เราก็จะจ่ายให้ตามนั้นหมดเลย

อย่างหมาปากเกร็ดก็เหมือนกัน ชื่อที่ให้ อันนั้นเขาไม่ได้ติดหนี้ ชื่อที่ให้หนึ่งไร่เลย แต่ก่อนเขามีอยู่หนึ่งไร่ เราซื้อให้อีกหนึ่งไร่แล้วสร้างตึกให้อีกหนึ่งหลัง สบายทุกวันนี้ หมาปากเกร็ดสบาย แต่หมาที่สวนแสงธรรมกำลังทุกข์ เราจึงช่วยทุกข์ พออ่านจดหมายว่าหมา ใจอ่อนเลยนะ เลยคำว่าวุ่น จดหมายวุ่นนี้มายังไงกัน เลยหมดเลยคำว่าวุ่นอ่อนทันทีเลย ให้ตามไปดูในวันหลัง ได้ความมาอย่างนั้นละ

ก็เป็นอันว่าเปลื้องแล้วหนี้ เดี่ยวนี้ก็รอที่จะเปลื้อง พอธนาคารตกลงจำนวนเท่าไร ๆ แล้ว เราจะจ่ายให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย แล้วเอาที่นั่นคืนมาให้เป็นของคนนี้เสีย พี่สาวเขาก็บอกว่าจะให้คนนี้ทั้งหมด เราก็จะให้คนนี้เลย ให้เขาอยู่เลี้ยงหมา ที่ไร่หนึ่งนั้นให้เลี้ยงหมาหมดเลย บุญของเขา บุญของหมา

นั่นมาอีกแล้ว มาเรื่อย ๆ วัดนี้เป็นตลาดคน เดี่ยวนี้กลายเป็นตลาดคนแล้ว วัดหมากกลายเป็นตลาดคน เดี่ยวนี้เป็นอย่างนั้น ยั่วเย้า ๆ วันหนึ่ง ๆ เราจะตายจริง ๆ

วันนี้เอาเงินไปให้ทางฝั่งลาวเขา ฝั่งลาวเขาโรงเรียนไม่มี เขามาขอโรงเรียน เราเลยให้เขา นี่ให้งวดที่สองเป็นงวดสุดท้ายจะให้หมดเลย เขาขอมางวดแรกเราก็ให้งวด

แรกทั้งหมด บอกว่าไม่พอเท่าไรให้ขอมาอีก เราก็ให้อีก คราวนี้ไปให้อีก ไปทางบ้าน
แพง ให้เขาข้ามมาเอา เรามอบไว้กับพระ เขาก็มารับกับพระไป

เฉพาะประเทศลาวนี้ไปหลายล้านนะ ยี่สิบกว่าล้านประเทศลาว สร้างตึกสร้างโรง
พยาบาลให้ เครื่องมือแพทย์อย่างทันสมัย ๆ ส่งไปให้เยอะ รวมแล้วยี่สิบล้านกว่า เขาก็
ชุ่มเย็น คราวนี้ก็เอาเงินไปให้เขา เขาก็รีบกลับมา พอไปถึงสามสี่นาที่เท่านั้นกลับเลย
เพราะเราไปสาย ๆ แยกเต็มเมื่อเช้านี้ เต็มหมดเลย ต้องคุยกับแขก เทศนาว่าการกับ
แขกเสร็จเรียบร้อยแล้วว่าจะไปเก้าโมงกว่า ถึงออกจากนี้ไป ไปถึงโน้นเที่ยง พอเที่ยง
ครึ่งก็ออกเดินทางกลับ มาถึงนี้พอตีบ่ายสามโมงสิบนาที่ ไม่มีเวลาละวันหนึ่ง ๆ ช่วย
โลก

ดีแล้วทุกท่านได้มาเสาะแสวงหาบุญหากุศล นี้ละทางออกจากทุกข์ของเรา คือ
บุญคือกุศล ให้พากันจำเอาไว้นะ ทางออกจากทุกข์คือบุญคือกุศล ทางอื่นไม่มี มีแต่
ทางปิดตันของกิเลสทั้งนั้น ทางออกจากทุกข์คือทางบุญทางกุศล มีทางเดียว ถ้าใคร
หนักแน่นในทางนี้คนนั้นมีทางที่จะหลุดพ้นจากทุกข์ได้ ใครหนักแน่นกับกิเลสตัณหา
จนกระทั่งวันตายไม่มีวันจิตจางแล้ว นั้นละจะจม ประเภทนั้นจะจม

แล้วมีอะไรอีกไหม ไม่มีอะไรก็จะให้พร (จะถวายผ้าป่า) ผ้าป่าก็ต้องวางไว้อย่าง
นั้น เรียกว่าผ้าป่า ถ้า สงฆ์สงฆ์ โอโณชยาม นั้นเรียก สังฆทาน อย่างนี้เรียกว่าผ้าป่า ไม่
ต้องถวายต่อมือ เรียกว่าผ้าป่า ถ้าถวายต่อมือเรียกว่าสังฆทาน มีอยู่ ๒ ประเภท อัน
ไหนก็เป็นบุญเหมือนกันนั่นแหละเรื่องเป็น แต่ว่าประเภทไหนก็ให้เป็นไปตามประเภท
นั้นเท่านั้นเอง